

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1387/2019
21.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Мићића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића адвоката Милана Јанковића поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К број 20/18 од 04.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 612/19 од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К број 20/18 од 04.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 612/19 од 18.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К број 20/18 од 04.03.2019. године окривљени Милош Мићић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 11.09.2016. године до 07.10.2016. године.

Наведеном пресудом према окривљеном Милошу Мићићу је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде, а на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ.

На основу члана 261. и 264. ЗКП наведеном пресудом обавезан је окривљени Милош Мићић да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 6.329,11 динара, на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и да плати трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужиоцу у Сремској Митровици на име трошкова за награду вештаку у износу од 15.000,00 динара на име трошкова физичко-хемијског вештачења на жиро рачун извршења буџета а све у року од 30 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 612/19 од 18.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милоша Мићића па је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К број 20/18 од 04.03.2019. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Мићића адвокат Милан Јанковић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и 11. као и члана 438. став 2. тачка 1, 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји и побијане пресуде укине и спис врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног Милоша Мићића ослободи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Мићића у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија од 11.09.2016. године и на исказу сведока АА који је током поступка преминуо и чији исказ је прочитан на главном претресу, на који начин је учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП.

Из списка предмета произилази да је наредбом Вишег суда у Сремској Митровици, судије за претходни поступак КППР 52/16 од 10.09.2016. године наложено претресање стана и других просторија које користи осумњичени Милош Мићић из ..., насеље ... број ... а ради проналажења предмета кривичног дела неовлашћена производња држање и стављање у промет опојних дрога из 246. став 1. КЗ и других трагова који би указивали да постоје основи сумње да је извршено напред наведено кривично дело и одређено да ће претрес извршити службена лица МУП РС полицијски службеници ПУ Сремска Митровица АА и ББ, да претресање стана мора започети најкасније у року од 8 дана од дана издавања ове наредбе, а да се има обавити уз присуство два пунолетна грађанина као сведока претреса о чему је потребно сачинити записник.

Из списка предмета даље произилази, да је Записник о претресању стана и других просторија сачињен на основу члана 157. став 4. и члана 158. став 3. ЗКП дана 11.09.2016. године од стране МУП-ДП-ОКП Сремска Митровица, да осумњичени Милош Мићић није захтевао присуство адвоката, да је претресање

обављено у присуству два пунолетна сведока и то ВВ и ГГ, који су записник и потписали, а да је записник потписан и од стране држаоца стана осумњиченог Милоша Мићића, два овлашћена службена лица и записничара.

Записник о претресању стана и других просторија од 11.09.2016. године сачињен од стране МУП-ДП-ОКП Сремска Митровица приликом претресања стана и других просторија које користи осумњичени Милош Мићић, које је извршено на основу Наредбе Вишег суда у Сремској Митровици, судије за претходни поступак, у свему је сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (члан 152, 155, 157. став 4. ЗКП), у присуству два пунолетна сведока, осумњиченог, овлашћених службених лица и записничара, који су записник и потписали, па Врховни касациони суд налази да се на овако изведеном доказу може заснивати пресуда, а супротне наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића оцењује као неосноване.

Из записника о испитивању сведока пред Вишим јавним тужилаштвом у Сремској Митровици КТИ 61/16 од 26.09.2016. године произилази да је сведок АА саслушан у присуству браниоца окривљеног Милоша Мићића адвоката Милана Јанковића, да је упозорен у смислу члана 95. став 1, 2, 3. и члана 94. ЗКП да је записник потписан од стране сведока браниоца заменика тужиоца и записничара. Наведени исказ је прочитан на главном претресу одржаном пред Вишим судом у Сремској Митровици у предмету К 20/18 дана 21.02.2019. године, на основу члана 406. ЗКП из разлога што је у међувремену сведок АА преминуо.

По налажењу Врховног касационог суда читање исказа сведока АА датог пред Вишим јавним тужиоцем у Сремској Митровици обављено је у свему у складу са законом-члан 406. став 1. тачка 1 ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића којима се заправо указује да је кредибилитет наведеног сведока конпромитован, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Мићића којима се образлаже битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП полемиче се са чињеничним утврђењима суда (наводима да сведоци нису били присутни током целокупног трајања претреса стана и других просторија, да се не виде на снимцима, а да су неки од снимака лошијег квалитета због чега постоји сумња у њихову аутентичност, да се вагица за тачно мерење не може користити као доказ ако нема других доказа који су прибављени на законит начин), па како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе чл. 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости Врховни касациони суд се у изнете наводе захтева, није упуштао.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП обзиром да наведене повреде нису законом прописани разлози због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП обзиром да иста није образложена.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**